

XXII МЕЖДУНАРОДЕН

ФЕСТИВАЛ „МАРТЕНСКИ

МУЗИКАЛНИ ДНИ“

БЛЕСТЯЩА ИЗЯВА НА ХОР „МАДРИГАЛ“

Концертната вечер на 25 март, събрала многобройна и разнообразна по състав публика от познавачи и ценители на хоровото изкуство, можеше смело да определим като красиво преживяване, все още на изящно музициране и високо професионално майсторство на интерпретацията. Безспорно, най-силното усещане се пораждаше от великолепно намереното спilloво единство — от костюмите до богатата на нюанси звукова палитра на отделните хорови партии.

Традиция за „Мадригал“ е да представя произведения на музикалната предкласика. И този път в първата част на програмата бяха включени творби на майстори на музикалния Ренесанс — Ласко, Монтеверди, Палестрина, Скарлати. . . Този камерен ансамбъл притежава качества, способстващи да се реализират и най-сложните интерпретационни проблеми на полифоничната музика — чисто та на тона, красив маниер на звуковозвличане и богат тембров диапазон. Меката звучност и красива изразителност, както и движението в една по-тиха динамика не ограничават диригента проф. Марин Константин да постигне градиции в музикалното раз-

витие, нещо повече, той търси динамични нюанси дори в „пianissimo“-то. И още един съвсем немаловажен детайл — превъзходно изработеният шрифт на музикалната фраза в мадригалите (особено Морлей), който като че ли във възходяща линия бе реализиран в изпълнението на румънски творби.

Атмосферата на възторг у публиката от кристално „изчистената“ звучност на хора в първата част на концерта, премина неусетно в интерес към класическите и съвременни произведения на румънската композиторска школа — Антон Пан, П. Константиnescу, М. Молдован, М. Марбе, С. Пауца, Д. Поп (за съжаление по-малко познати у нас). Своеобразен център на тази част от концерта бяха: „Признание за децата на света“ (сцени за три смесени вокални групи) от Сабин Пауца и „Ритуал за жаждата на земята“ от Мирнам Марбе.

Първото произведение е на

писано по стихове от детския фолклор на близо 20 националности и постави сложни проблеми пред изпълнителите относно използването мелодически и хармонически средства за разширяване на вокалната изразност. Реализира на в блестяща форма (звук на, ритмически, тембров), творбата не изгуби драматичната сила на идеята за всеобщ детски празник на мира, напротив, направи я водещо начало в цялостния процес на изпълнението.

Друга бе същността на „Ритуал за жаждата на земята“ (за група солисти, хор и 10 ударни инструмента). Композиторката търси архаичната, първична сила на драматичното преживяване в пластивестото на румънския фолклор (музикален и словесен) и пренесъ дава в нови сонорни форми вечната неосъзната сила на земята и човека. И тук, при интересното изпълнение (част от хора слезе от сцената и осъществява инструменталния съпровод), камерният ансам-

бля доказа своите невероятни възможности да преминава от една традиционна, към друга — необичайна вокална и психическа — нагласа. И от ново аплодиряхме диригента — наложил специичното си при съставяне с крайно — пестелив жест, със стремеж да „извади“ красотата на хоровата партитура, да тъквува драма тургическата същност и съответно да постигне адекватно музикално покритие на изпълнените творби. Топлата звучност, изщността на музикалните форми и съвършенството в ансамбловото звуковозвличане — на така интересно подделения хор (със специална „стерео“ формула на разпръснатите човешки гласове) завладяха изцяло публиката и диригент и хористи бяха щедри и еднодушно възнаградени от нейните аплодисменти.

И една изненада — копиретът завърши с премиерно то изпълнение на творбата „Им Мемориал“ на български език, по текст на Л. Левчев и музика на проф. Марин Койстаин — израз на дълбокото уважение на румънските гости към великия си на България Георги Димитров и неговата юбилейна годишнина. Обединил две мелодически линии, едната близка до интонационната сфера на румънския фолклор, и друга, с широка кантателна звучност, авторът определи своята съпричастност към цялостния облик и посвещението на тазгодишните наши музикални празници.

Присъствието на хор „Мадригал“ на Мартенските музикални дни ще се започне и нека то да се пренесе в традиция — искрено желана както от изпълнители, така и от русенската публика, която обича хоровото изкуство.

Дария КОВАЧЕВА